

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Των Α΄ και Β΄ Τάξεων του 3θεσίου Δημοτικού Σχολείου
Μαρασλείου

Περιεχόμενα

Τα «παράξενα» κάλαντα της πρωτοχρονιάς.....	3
Πλούτος και ευτυχία Γρηγόριος Ξενόπουλος.....	4
Το φλουρί του φτωχού	7
Λυδία Παναγιωτίδου Το μαγικό κουδουνάκι.....	8
Η ακροστιχίδα της Πρωτοχρονιάς.....	9
Γιώργος Χρονόπουλος Η μαγική γιορτή.....	10
Γιάννης Ζαφείρης σταυρόλεξο	10
Ζωή Ψύχα μεσοστιχίδα	11
Μορφέας Σταματούκος Σταυρόλεξο.....	11
Λυδία Παναγιωτίδου Ακροστιχίδα	12
Μαρίνα Ψύχα μεσοστιχίδα.....	12
Ζωγραφίζω βήμα βήμα	12
Νίκων Κολοβός σταυρόλεξο	13
Γιώργος Χρονόπουλος μεσοστιχίδα	13
Λίγα Μαθηματικά.....	14
Γράφω την ιστορία	14
Λίγα μαθηματικά	15
Ζωγραφίζω.....	16
Παίζουμε.....	18
Παίζω και μαθαίνω (για τη Β τάξη).....	19
Παίζουμε με τις λέξεις για Α και Β.....	19
Λαβύρινθοι	21
Ένωσε τις τελείες.....	22

Επιμέλεια: Δέσποινα Γαρυφαλλίδου

Τα «παράξενα» κάλαντα της πρωτοχρονιάς

Έχετε προσέξει ότι τα σημερινά κάλαντα της Πρωτοχρονιάς είναι λίγο... ασυνάρτητα στην αρχή; Ας δούμε λοιπόν πώς εξηγείται αυτή η ασυναρτησία.

Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
Ψηλή μου δεντρολιβανιά
Κι αρχή καλός μας χρόνος
Εκκλησιά με τ' άγιο θόλος
Αρχή που βγήκε ο Χριστός
άγιος και Πνευματικός,
στη γη να περπατήσει
και να μας καλοκαρδίσει.
Άγιος Βασίλης έρχεται
Και δε μας καταδέχεται
Από την Καισαρεία
Συ είσ' αρχόντισσα κυρία
Βαστάει πένα και χαρτί
Ζαχαροκάντυο ζυμωτή
Χαρτί χαρτί και καλαμάρι
Δες και με το παλικάρι
Ενώ από εκεί και κάτω οι στίχοι
έχουν νόημα
Το καλαμάρι έγραφε,
τη μοίρα του την έλεγε
και το χαρτί-και το χαρτί ομίλει
Άγιε μου-άγιε μου καλέ Βασίλη.

Δείτε τα τώρα αυτό:
Αρχιμηνιά και αρχιχρονιά
Κι αρχή καλός μας χρόνος
Άγιος Βασίλης έρχεται
Από την Καισαρεία
Βαστάει πένα και χαρτί
Χαρτί χαρτί και καλαμάρι

Ψηλή μου δεντρολιβανιά
Εκκλησιά με τ' άγιο θόλος
Και δε μας καταδέχεται
Συ είσ' αρχόντισσα κυρία
Ζαχαροκάντυο ζυμωτή
Δες και με το παλικάρι

Τα κάλαντα ξεκίνησαν στο Βυζάντιο. Σε εκείνα τα χρόνια οι φτωχοί και οι άνθρωποι των χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων δεν είχαν το δικαίωμα να μιλούν στους αριστοκράτες παρά μόνο σε γιορτές και τότε μόνο για να τους απευθύνουν ευχές.

Κάποιος νεαρός, ταπεινής καταγωγής, ήταν ερωτευμένος με μια αρχοντοπούλα την οποία μπορούσε να πλησιάζει μόνο σε περίοδο εορτών για να της απευθύνει ευχές. Έτσι αποφάσισε ανάμεσα στα κάλαντα της πρωτοχρονιάς να προσθέσει ενδιάμεσα τους στίχους από ένα ερωτικό ποίημα (αυτούς με τα αστεράκια).

Με αυτόν τον τρόπο και τα κάλαντα θα έλεγε ακολουθώντας τους κοινωνικούς κανόνες αλλά ταυτόχρονα θα παίνευε την καλή του..!

Την αποκαλεί ψηλή, σαν δεντρολιβανιά. Επειδή φορούσε ένα από τα ψηλά τα κωνικά καπέλα με το τούλι στην κορυφή, την παρομοιάζει με Εκκλησιά με το Άγιο θόλος (θόλος εκκλησίας). Της λέει ότι δεν τον καταδέχεται γιατί είναι αρχόντισσα κυρία.

Τέλος κλείνει την παινεύει! Την λέει ζαχαροκάντυο ζυμωτή, δηλαδή φτιαγμένη από ζάχαρη και την παρακαλεί να του ρίξει μια ματιά. Έτσι λοιπόν αυτά τα παράδοξα Κάλαντα πέρασαν από γενιά σε γενιά και έγιναν τα πιο διαδεδομένα σε όλο τον ελληνικό χώρο.

-Γιαγιά, αλήθεια απόψε ανοίγει ο ουρανός;

-Ναι, παιδάκι μου, γιατί ξημερώνουν τ' Άγια Θεοφάνια. Και όποιος αγρυπνήσει και προφτάσει σε κείνη την απόκρυφη ώρα ...

-Το ξέρω, γιαγιά μου, το ξέρω. Μπορεί να ζητήσει ό,τι θέλει απ' το Θεό και του γίνεται.

-Ναι, μα φτάνει να ζητήσει ένα πράγμα μοναχά...

Το παιδάκι αποφάσισε να αγρυπνήσει. Κοντά στην κάμαρά του, επάνω ψηλά, ήταν η πόρτα, που έβγαινε στο λιακωτό. Χωρίς να το δει κανείς, κουκουλώθηκε με το παπλωματάκι του, πήρε το προσκεφάλι του και πήγε να ξαπλωθεί εκεί έξω. Δεν είχε φόβο κανένα. Στη χειμωνιάτικη νύχτα το ζέσταινε το πάπλωμα και η ελπίδα.

Ήταν αργά... Σκοτάδι και σιωπή απλωνόταν κάτω σ' όλη την κοιμισμένη πόλη. Εδώ και κει μονάχα τρεμόκαιγε κανένα φανάρι, σα μάτι νυσταγμένο, και τ' αγιασμένα νερά της λίμνης εκεί πέρα λαμπύριζαν στη μυστική αστροφεγγιά. Απέραντος θόλος, σαν μαύρο βελούδο καρφωμένο με διαμαντένια καρφιά, το σκέπαζε ο ουρανός. Και τον κοίταζε με ανήσυχα μάτια το παιδάκι και περίμενε ήσυχα να ανοίξει. Ότι ζητούσε τότε θα γινόταν. Μα φτάνει να ζητούσε ένα μονάχα - και το παιδάκι είχε το σκοπό του...

Οι ώρες περνούσαν έτσι και οι πετεινοί, ζωντανά ρολόγια, τις έλεγαν με τη βραχνή τους φωνή ο ένας στον άλλον.

Ήρθε τέλος πάντων και η απόκρυφη ώρα, που άνοιξε ο ουρανός. Μέσα στην αστροσπαρμένη μαυρίλα πρόβαλε έξαφνα μια λάμψη ζωηρή, που έσβησε όλα τα αστέρια. Ένα φως χύθηκε τότε στην κτίση και τ' αγιασμένα νερά της λίμνης εκεί πέρα έλαμψαν σαν αναμμένα.

Στο θέαμα αυτό το παιδάκι τα σάστισε. Του φάνηκε σαν να είδε αγγέλους να πετούν εκεί ψηλά μες στο φωτεινό άνοιγμα και έναν ολόχρυσο ποταμό να τρέχει στον ουρανό, καθώς λένε, τον Ιορδάνη. Στον τρόπο του, στη θάμπωσή του, στη σαστιμάρα του, λησμόνησε τι είχε να ζητήσει κι έβλεπε βουβό...

Μονάχα την τελευταία στιγμή, που συνήλθε λιγάκι, πρόφτασε να πει ένα λόγο. Και σβηνόταν πια η θεία λάμψη, σαν ακούστηκε στον αέρα της νύχτας η ψιλή φωνούλα του παιδιού:

-Πλούτο!

Γύρισε τρέμοντας στο κρεβατάκι του. Σκεπάστηκε από το κεφάλι και προσπάθησε να κοιμηθεί. Μα το άφησε το μικρό για πολύ ώρα αγρυπνο το εκπληκτικό θέαμα από το 'να μέρος, που βασάνιζε ακόμη τα μάτια του και μία ανήσυχη σκέψη από το άλλο, που βασάνιζε το μυαλό του... Τι λαμπρό κι απίστευτο θέαμα! Να τον άκουσε τάχα ο Θεός; Πρόφτασε να μιλήσει σε κατάλληλη στιγμή; Αχ! Και θα αποχτούσε τον πλούτο, το ένα πράμα, που ζήτησε με την καρδιά του το φτωχό παιδάκι;

Σαν αποκοιμήθηκε, κατά το πρωί, είδε ένα παράξενο όνειρο, τόσο ζωηρό, που ακόμη και τώρα δεν ξέρει, αν κοιμόταν πραγματικά ή αν αγρυπνούσε με πυρετό.

Του φάνηκε πως μπήκε έξαφνα στην κάμαρά του ένας άνθρωπος. Ήταν νέος, παιδί μάλιστα αμούστακο. Το πρόσωπό του έλαμπε από την ομορφιά και η φορεσιά του από την πολυτέλεια. Από πάνω ως κάτω ήταν πνιγμένος στο χρυσάφι, στο μετάξι, στα πετράδια. Ένα σύννεφο κάτασπρο υποστήριζε τα πόδια του. Στα χέρια του κρατούσε ένα χρυσό ραβδί. Είχε φτερούγια χιονάτα και χαμόγελο γλυκό.

-Να 'μαι! Τι με θέλεις; είπε με τρυφερή φωνή.

-Άγγελος... ψιθύρισε το παιδάκι τρομαγμένο.

-Δεν είμαι άγγελος, αποκρίθηκε ο νέος, είμαι ο Πλούτος, που ζήτησες απόψε. Εκείνος που οδηγεί τα βήματά μου είδε τη φωτιά της καρδιάς σου και μ' έστειλε. Μια στιγμή πρωτύτερα αν πρόφταινες να πεις τ' όνομά μου, θα 'ρχόμουν να σε φορτωθώ ανερώτητα. Μα τώρα, που άργησες να μιλήσεις κι έγινε ζήτημα αν έπρεπε να σου γίνει η χάρη ή όχι, αποφασίστηκε να έρθω μονάχα να σε ξαναρωτήσω... και ότι μου πεις θα κάνω. Επιμένεις ακόμα στο λόγο σου; Εμένα ζητάς κι επιθυμείς πραγματικά, αφού ξέρεις ότι μονάχα ένα πράγμα έχεις δικαίωμα να ζητήσεις; Αν είναι έτσι, πες μου το και μένω μαζί σου για πάντα.

Το παιδάκι πήρε θάρρος, βγήκε περισσότερο απ' τα σκεπάσματά του και είπε:

-Εσένα θέλω, Πλούτε μου, σε θέλω να μείνεις πάντα μαζί μου. Είδα πως όλη η ευτυχία βρίσκεται πάντα με σένα και από πολύ καιρό εσύ είσαι τ' όνειρό μου.

-Βλέπω ότι με αγαπάς πραγματικά και ήθελα να μείνω μαζί σου... Αλήθεια! Τι όμορφη ζωή, που θα περνούμε! Παντού ο κόσμος θα σκύβει στο διάβα μας, σαν θα βγαίνουμε συντροφιασμένοι. Θα κατοικούμε σε παλάτια ολομάρμαρα, θα κοιμόμαστε σε ολόχρυσο κρεβάτι, θα σκεπαζόμαστε με σεντόνια μεταξωτά. Το γυαλιστερό ατλάζι και το χνουδωτό βελούδο θα μας τριγυρίζουν παντού, στο πάτωμα, στους τοίχους, στο ταβάνι, στα καθίσματα, παντού όπου θα ακουμπά το κορμί ή θα αναπαύεται το βλέμμα. Θα φορούμε λαμπρά φορέματα και στολίδια. Θα 'χουμε δούλες και γνώριμους πολλούς. Βαλσαμωμένος θα είναι ο αέρας που θ' αναπνέουμε από τ' άνθη και τα μυρωδικά. Το τραπέζι μας θα λάμπει στο χρυσάφι και στο κρύσταλλο.

Θα βγαίνουμε στον περίπατο με αμάξια καταστόλιστα. Θα

πηγαίνουμε στα θέατρα, στους χορούς, στα ιπποδρόμια, πάντα στην καλύτερη θέση. Θα ταξιδεύουμε με κάθε άνεση το Καλοκαίρι ή το Χειμώνα. Και θα έχουμε μέσα σε μία κάμαρα, ζεστή σα φωλιά, ένα ντουλάπι λουστραρισμένο, με πολλά κλειδιά, γεμάτο χρυσά φλωριά τόσα, ώστε να μπορούμε να κάνουμε κάθε επιθυμία, που θα μας γεννιόταν...

-Α, τι καλά! Φώναξε το παιδάκι, και το γέλιο δεν θα λείπει από τα χείλη μας και η χαρά από την καρδιά μας. Κάθισε, Πλούτε μου. Θέλω να είμαι μαζί σου δοξασμένος και ευτυχής.

Ο νέος έχασε με μιας το γέλιο του, ακούμπησε πάνω στο ραβδί του και είπε με περίλυπη φωνή:

-Αυτό είναι ίσα-ίσα που θέλω να σου πω... Εγώ δεν μπορώ να σου εγγυηθώ ότι δε θα λείπει από τα χείλη σου το χαμόγελο και από την καρδιά σου η χαρά... α, όχι, όχι...

-Μα, γιατί;

-Γιατί; ...Δεν σε άφησε λοιπόν η αγάπη, που μου έχεις, να το σκεφτείς ποτέ;... Και τι μπορώ τάχα να σου κάνω εγώ όταν θα έρχεται ο πόνος και η θλίψη;... Ποιος ξέρει αν δε θα με θέλεις, για να πληρώνεις πάντα γιατρούς και γιατρικά; Ποιος σου είπε ότι μαζί μου δεν θα δοκιμάσεις ποτέ αγωνία βασάνου σε δικαστήριο; Ποιος σου είπε αν μ' εμένα θα βρεις την αληθινή αγάπη, την αδερφική φιλία, εκείνη που θέλεις; Ποιος σου υποσχέθηκε ότι μαζί μου θα απολαύσεις τις χαρές της καλής καρδιάς, του φωτισμένου μυαλού, της καθαρής συνείδησης; Ποιος σε βεβαίωσε ότι στο σπίτι σου θα βασιλεύει η τιμή, η αγάπη, η χαρά, η αρμονία;... Α! Πόσο στάθηκες, παιδάκι μου, απατημένος! Γύρευες από εμένα εκείνο που έπρεπε να γυρέψεις από την Ευτυχία.

-Από την Ευτυχία... ψιθύρισε το παιδάκι με απελπισμένη φωνή.

-Μάλιστα, από την Ευτυχία. Μα πως; Δεν την ξέρεις; Είναι ένα κοριτσάκι μικρό αυτή η Ευτυχία, όμορφο, γελαστό, με κάτασπρη απλή φορεσιά σαν το χιόνι. Φιλία σταθερή μαζί της δεν έχομε, γιατί μ' αφήνει τις περισσότερες φορές και πηγαίνει με τη φτώχεια,

όπως κι εγώ πηγαίνω καμιά φορά με τη Δυστυχία. Τι τα θέλεις, παιδί μου! Αυτή είναι δώρο αληθινό κι απόλαυση! Την ακολουθεί σα σωματοφυλακή ένα πλήθος παιδάκια με γέλια και φωνές, που γεμίζουν τον αέρα. Αυτή μονάχα είναι ικανή, όταν σε πάρει και σένα στην ακολουθία της να σε κάνει να μη λείπει από τα χείλη σου το γέλιο και από την καρδιά σου η χαρά, αδιάφορο αν θα κατοικείτε στην καλύβα ή στο παλάτι, αν θα φορέιτε χρυσά ή κουρέλια.

-Πλούτε μου, καλέ μου φίλε, συγχώρεσέ με δεν το σκέφτηκα. Έκανα λάθος. Την Ευτυχία έπρεπε να ζητήσω, την Ευτυχία ζητούσα, την Ευτυχία ζητώ. Ένα πράμα μονάχα μου είναι συγχωρεμένο να έχω κι άλλο καλύτερο από την Ευτυχία δεν υπάρχει... Αχ! Ούτε συ, καλέ μου Πλούτε! Το βλέπω, τώρα το εννοώ.

-Θέλεις λοιπόν την Ευτυχία. Καλά, εγώ φεύγω. Και φεύγω, άκουσε, όχι γιατί δεν με θέλεις, αλλά γιατί δεν πρόφτασες να με ζητήσεις την κατάλληλη ώρα. Τι τυχερός που στάθηκες! Αλλιώςτικα δεν θα έφευγα από κοντά σου και θα ήταν περιττή κάθε σου μετάνοια... Χαίρε, είπε ο Πλούτος και εξαφανίστηκε.

Το παιδάκι δόξασε το Θεό. Έτσι είχε καιρό πάλι του χρόνου, πιο φωτισμένο και πιο ήσυχο, να αγρυπνήσει την ίδια νύχτα και να ζητήσει από τον ουρανό την Ευτυχία, μονάχα την Ευτυχία.

Επιλέγω τη σωστή απάντηση:

<p>1. Ποια μέρες ξαγρύπνησε το παιδάκι;</p> <p>α. Τα Χριστούγεννα β. Την πρωτοχρονιά γ. Το Πάσχα δ. Τα Φώτα</p>	<p>2. Τι ευχήθηκε να αποκτήσει το παιδάκι;</p> <p>α. Ευτυχία. β. Πλούτο. γ. Δόξα. δ. Παιχνίδια.</p>
<p>3. . Πως ήταν ο πλούτος;</p> <p>α. Νέος και όμορφος. β. Γέρος και κουτσός. γ. Παιδάκι με ξανθά μαλλιά. δ. Νέος αλλά άσχημος.</p>	<p>4. Πως ήταν η Ευτυχία;</p> <p>α. Νέα και πλούσια. β. Άσχημη αλλά πάντα γελαστή. γ. Όμορφη και γελαστή. δ. Γριούλα και καλή.</p>
<p>5. Ο Πλούτος και η Ευτυχία...</p> <p>α. Πάνε πάντα μαζί. β. Δεν πάνε ποτέ μαζί. γ. Δεν έχουν ποτέ συναντηθεί. δ. Πάνε μερικές φορές μόνο μαζί.</p>	<p>6. Τι δεν είχε σκεφτεί το παιδάκι;</p> <p>α. Ότι ο Πλούτος αποκτιέται πολύ δύσκολα. β. Ότι ο Πλούτος φέρνει πάντα δυστυχία. γ. Ότι ο Πλούτος δεν εξασφαλίζει την Ευτυχία. δ. Ότι ο Πλούτος εξασφαλίζει την Ευτυχία.</p>

Ερώτηση: Τι θα διάλεγες αν είχες μία ευχή; Γιατί;

Το φλουρί του φτωχού

Το πρώτο φλουρί της βασιλόπιτας, που μου έπεσε βγήκε μοιρασμένο. Ήταν αληθινό φλουρί, γιατί ο πατέρας μου έβαλε στην πίτα μια χρυσή αγγλική λίρα.

Πως έρχονται τα πράγματα καμιά φορά!

Ο πατέρας μου όρθιος μπροστά στο αγιοβασιλιάτικο τραπέζι, έκοβε την πίτα, ονοματίζοντας κάθε κομμάτι ξεχωριστά, πριν κατεβάσει το μεγάλο μαχαίρι του ψωμιού. Αφού έκοψε το κομμάτι του σπιτιού, των Αγίων, το δικό του και της μητέρας μου, πριν αρχίσει τα κομμάτια των παιδιών, σταμάτησε να θυμήθηκε κάτι.

-Ξεχάσαμε, είπε, το κομμάτι του φτωχού. Αυτό έπρεπε να έρθει ύστερα από τους Αγίους. Ας είναι όμως. Θα το κόψω τώρα και ύστερα θ' αρχίσω τα κομμάτια των παιδιών. Πρώτα ο φτωχός.

Κατέβασε το μαχαίρι.

-Του φτωχού, είπε.

Έπειτα ερχόταν το δικό μου κομμάτι. Καθώς τραβούσε όμως το κομμάτι του φτωχού, για να κόψει το δικό μου, το χρυσό φλουρί κύλησε πάνω στο τραπεζομάντιλο. Το κόψιμο της πίτας σταμάτησε. Κοιτάζαμε ο ένας τον άλλο και ο πατέρας όλους μας.

-Ποιου είναι τώρα το φλουρί; είπε η μητέρα μου. Του φτωχού ή του παιδιού; Εγώ λέω πως είναι του παιδιού.

Η καημένη η μητέρα! Το είχε καημό να πέσει σε μένα το χρυσό φλουρί, γιατί ποτέ μου δεν είχα κερδίσει τίποτε.

-Ούτε του φτωχού είναι, είπε ο πατέρας μου, ούτε του παιδιού. Το σωστό σωστό. Το φλουρί μοιράστηκε. Ήταν ανάμεσα στα δύο κομμάτια. Καθώς τα χώρισε το μαχαίρι, έπεσε κάτω. Το μισό είναι του φτωχού και το μισό του παιδιού.

-Και τι θα γίνει τώρα; ρώτησε στενοχωρημένη η μητέρα μου.

Τι θα γίνει;... Συλλογιζόμαστε κι εμείς.

-Μην πονοκεφαλάτε..., είπε ο πατέρας.

Άνοιξε το πορτοφολάκι του, έβγαλε από μέσα δύο μισές χρυσές λίρες και τις ακούμπησε στο τραπέζι.

-Να τι θα γίνει. Αυτή φύλαξέ την, να τη δώσετε στον πρώτο φτωχό, που θα χτυπήσει την πόρτα μας. Είναι η τύχη του. Η άλλη μισή είναι του παιδιού.

Και μου την έδωσε.

-Καλορίζικη! Και του χρόνου παιδί μου. Είσαι ευχαριστημένος;

Ήμουν και με το παραπάνω. Η ιδέα μάλιστα πως είχα συντροφέψει με το φτωχό μου άρεσε πολύ.

-Θα του τη δώσω εγώ με το χέρι μου, είπα.

Γελούσαμε όλοι με την παράξενη τύχη μου. Τ' άλλα παιδιά με πείραζαν: «Ο σύντροφος του φτωχού». Μονάχα ο πατέρας μου δε γελούσε. Εκείνος με τράβηξε κοντά του, με φίλησε και μου είπε:

-Μπράβο σου. Είσαι καλό παιδί.

Το άλλο πρωί, μόλις ξυπνήσαμε, χτύπησε η πόρτα. Κάτι μου έλεγε πως ήταν ο φτωχός ξένος, που έφτανε βιαστικός να πάρει το μερίδιό του.

Έτρεξα στην πόρτα με τη μισή λίρα. Ήταν ένας γέρος, με κατάσπρη γενειάδα, γυρτός από τα χρόνια και μουρμούριζε ευχές τρέμοντας από το κρύο.

-Πάρε, παππού..., του είπα.

Ο γέρος, που δεν έβλεπε καλά και που του είχε γυαλίσει, φαίνεται, παράξενα από μακριά το χρυσό νόμισμα, το έφερε κοντά στα μάτια του, για να το κοιτάξει καλύτερα. Δεν μπορούσε να πιστέψει πως κρατούσε χρυσάφι στα χέρια του τον καιρό εκείνο, που όλοι έδιναν στους φτωχούς δίλεπτα και μονόλεπτα.

-Τι είναι αυτό, παιδάκι μου; με ρώτησε.

-Μισή λίρα είναι, παππού..., του είπα. Πάρε την. Δική σου είναι.

Ο καημένος δεν ήθελε να το πιστέψει.

-Μήπως έκαμες λάθος, παιδάκι μου; Για ρώτησε τους γονείς σου.

Του εξήγησα με τι τρόπο είχαμε μοιραστεί το φλουρί της βασιλόπιτας. Ο γέρος έτρεμε από τη χαρά του. Σήκωσε ψηλά τ' αρρωστημένα του μάτια και είπε:

-Ο Θεός είναι μεγάλος! Να ζήσεις, παιδάκι μου, και να σε χαίρονται οι γονείς σου. Και ο Θεός να σε αξιώσει να έχεις πάντα όλα τα καλά, να τα μοιράζεσαι με τους φτωχούς και τους αδικημένους. Την ευχή μου να έχεις.

Μου έδωσε την ευχή του, σήκωσε πάλι ψηλά κατά τον ουρανό τ' αρρωστημένα του μάτια και κατέβηκε με το ραβδί του τη σκάλα.

Ερωτήσεις:

1. Τι είχε βάλει μέσα στην πίτα ο πατέρας του παιδιού;

---

2. Σε ποιο κομμάτι βρέθηκε το φλουρί;

---

3. Τι αποφάσισε ο πατέρας πως έπρεπε να γίνει με το φλουρί;

---

4. Τι ένιωθε ο μικρός με την ιδέα ότι συντρόφεψε το φτωχό;

---

5. Ποιος χτύπησε την άλλη μέρα το πρωί την πόρτα;

---

5. Τι έκανε το παιδί, όταν άνοιξε την πόρτα;

---

6. Τι έκανε ο γέρος, όταν είδε τη μισή λίρα;

Λυδία Παναγιωτίδου Το μαγικό κουδουνάκι

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε μια οικογένεια. Σε αυτή την οικογένεια ζούσε και ένα κοριτσάκι. Μια μέρα εκεί που ζωγράφιζε στο δωμάτιό του, άκουσε έναν παράξενο θόρυβο που ερχόταν από το μπαλκόνι. Το κοριτσάκι βγήκε έξω και είδε ένα κουδουνάκι. Μόλις το ακούμπησε άρχισε να πετάει.

Πολύ της άρεσε και θέλησε να το μοιραστεί με τις φίλες της. Έτσι μια μέρα τους κάλεσε στο σπίτι για να τους το δείξει και να παίξουν όλοι μαζί.

Πέρασαν οι μέρες και πλησίαζαν τα Χριστούγεννα. Στο σπίτι άρχισαν να στολίζουν. Και τότε εμφανίστηκε ένα τάρανδος έξω από το παράθυρό της. Το κοριτσάκι έκπληκτο πήγε γρήγορα να τον δει. Ο τάρανδος ζήτησε το μαγικό του κουδουνάκι, αλλά το κοριτσάκι ήθελε να το κρατήσει.

Ο τάρανδος της εξήγησε ότι το χρειάζεται γιατί μόνο με αυτό μπορεί να πετάξει και να μοιράσει τα δώρα του Αι- Βασίλη.

Το κοριτσάκι σκέφτηκε λίγο και του είπε ότι θα του το δώσει, αλλά θα ήθελε να πάει και αυτό μαζί τους.

Ο τάρανδος δέχτηκε.

Εκείνη τη χρονιά το κοριτσάκι ήταν μαζί με τον αι- Βασίλη την ημέρα που μοίραζε τα δώρα.

Η ακροστιχίδα της Πρωτοχρονιάς

Π _____

Στον Βόρειο υποτίθεται ότι μένει ο Άγιος Βασίλης

Ρ _____

Φρούτο που το σπάμε στην πόρτα του σπιτιού μας την Πρωτοχρονιά για «γούρι».

Ω _____

Μόλις η _____ πάει 12 τραγουδάμε το «πάει ο παλιός ο χρόνος» και ανταλλάσσουμε φιλιά και ευχές. Τέτοια σέρνουν το έλκηθρο του Αι. Βασίλη

Τ _____

Ο _____

Εκεί εμφανίστηκε το αστέρι Τα Χριστούγεννα στις Βόρειες χώρες συνήθως έχει πολύ. Στη δική μας πάλι έχει σπάνια.

Χ _____

Ρ _____

Έτσι λέγεται το ελαφάκι του τραγουδιού και του Αι-Βασίλη

Ο _____

Τα βλέπουμε στον ύπνο μας Έτσι ονομάζονται οι «σταγόνες» του χιονιού.

Ν _____

Ι _____

Στον Ιορδάνη τον ποταμό βάφτιζε τους ανθρώπους.

Α _____

Εμφανίστηκε στον ουρανό την ημέρα των Χριστουγέννων.

Γιώργος X, Η μαγική γιορτή

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας μάγος πάνω σε μία άμαξα και έκανε ένα μακρινό ταξίδι. Καθώς προχωρούσε είδε στο βάθος ένα όμορφο και φανταχτερό παλάτι που όμως έμοιαζε έρημο. Πλησίασε, άνοιξε με τα μαγικά του την πόρτα και προχώρησε στα δρομάκια προς το παλάτι. Έφτασε μέχρι την είσοδο του σπιτιού αλλά δεν συνάντησε κανέναν. Ξαφνικά είδε ένα λυχνάρι στο δρόμο και όταν το έπιασε βγήκε ένα τζίνι και του είπε ότι δεν υπήρχε κανείς στο παλάτι. Τους είχε καλέσει όλους ο βασιλιάς για φαγητό και ήταν στα σπίτια τους για να ετοιμαστούν.

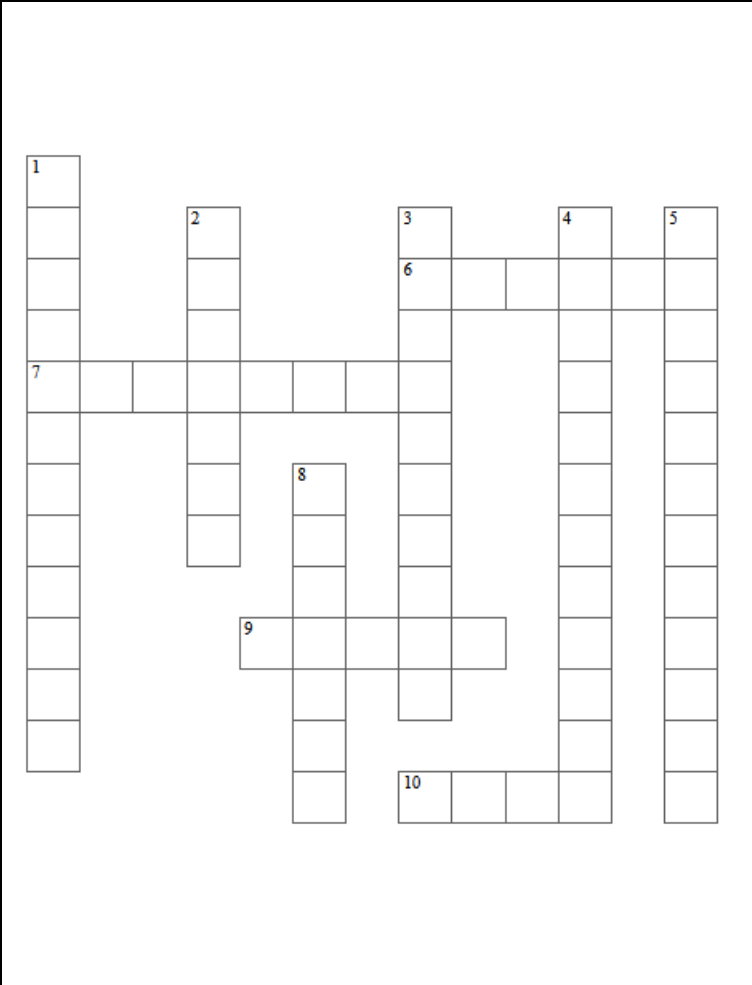
Ο βασιλιάς όμως είναι πολύ στενοχωρημένος γιατί αυτοί που έφερναν τα φαγητά χτύπησαν και δεν θα μπορέσουν να τα φέρουν και δεν ξέρει τι να κάνει.

Πήγαινε με αμέσως στο βασιλιά είπε ο μάγος.

Θα σε βοηθήσω εγώ του είπε μόλις τον είδε. Κούνησε το μαγικό ραβδί του, είπε τα μαγικά λόγια και αμέσως το τεράστιο τραπέζι του βασιλιά γέμισε με διάφορα πεντανόστιμα φαγητά και γλυκά.

Έτσι έγινε μια μεγάλη γιορτή και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

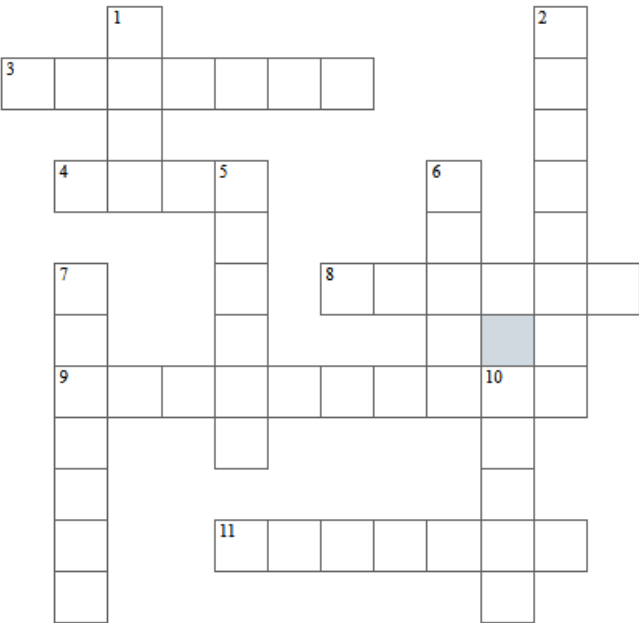
Γιάννης Z. σταυρόλεξο

	<p>Οριζόντια</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Συνήθως βρίσκεται στην κορυφή του δέντρου 7. Σέρνουν το έλκυθρο του Άγιου Βασίλη 9. Το στολίζουμε τα Χριστούγεννα 10. Μας τα φέρνει ο Άγιος Βασίλης <p>Κάθετα</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Η μέρα που γεννήθηκε ο Χριστός 2. Τα λέμε την παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς 3. Εκεί κρύβεται το φλουρί 4. Αγαπημένο γλυκό των Χριστουγέννων 5. Φτιαγμένος απο χιόνι, αλλά πολύ χαριτωμένος 8. Σε αυτήν την πόλη, γεννήθηκε ο Χριστός
---	---

Ζωή Ψ. μεσοστιχίδα

_ _ _ _ _	Το στολίζουμε τα Χριστούγεννα
_ _ _ _ _	Έτσι λέμε την 1 ^η του χρόνου
_ _ _ _ _	Χριστουγεννιάτικο γλυκό
_ _ _ _ _	Τα τραγουδούν τα παιδιά την παραμονή των Χριστουγέννων
_ _ _ _ _	Ζεστό ρόφημα
_ _ _ _ _	Τα τρώμε τα Χριστούγεννα
_ _ _ _ _	Το κερδίζουμε στη βασιλόπιτα
_ _ _ _ _	Τα βάζουμε στο δέντρο

Μορφέας Σ. Σταυρόλεξο

	<p>Οριζόντια</p> <p>3. Με αυτό ταξιδεύει ο Αι Βασίλης. 4. Μας τα φέρνει ο Αι Βασίλης. 8. Με αυτό κρατάει τους τάρανδους ο Άγιος. 9. Το «σκονισμένο» γλυκό. 11. Τραγούδια των Χριστουγέννων.</p> <p>Κάθετα</p> <p>1. Τόσοι είναι οι τάρανδοι στο έλκηθρο του Αι Βασίλη. 2. Η εποχή των Χριστουγέννων. 5. Έδειχνε το δρόμο στους τρεις μάγους. 6. Όταν λιώνει γίνεται νερό. 7. Αυτό το χρώμα έχει η στολή του Αι Βασίλη 10. Το δέντρο που στολίζουμε τα Χριστούγεννα.</p>
---	--

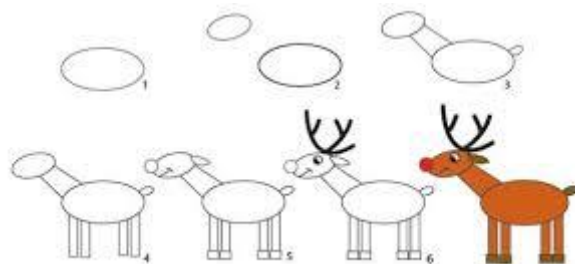
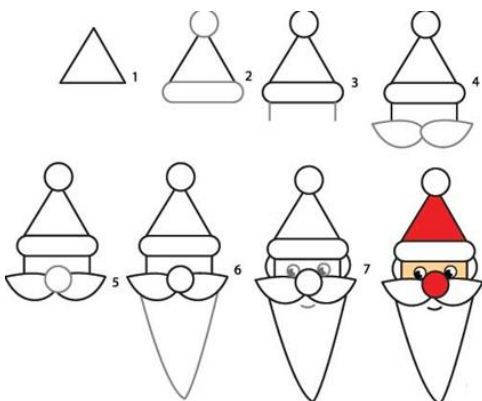
Λυδία Π. Ακροστιχίδα

— — — — —	Τα παιδάκια του ουρανού
— — — — —	Ο πατέρας του Χριστού μας
— — — — —	Σε αυτή βάζουμε φλουρί
— — — — —	Το βάζουμε στην κορυφή του δέντρου
— — — — —	Εκεί έχει τα δώρα ο Αι Βασίλης
— — — — —	Την έχουμε όταν δεν υπάρχει πόλεμος
— — — — —	Αναβοσβήνουν στο δέντρο
— — — — —	Μας φωτίζει, μας ζεσταίνει αλλά αν δεν προσέξουμε μας καίει
— — — — —	Τον ρίχνει ο παπάς στη θάλασσα την ημέρα των Φώτων

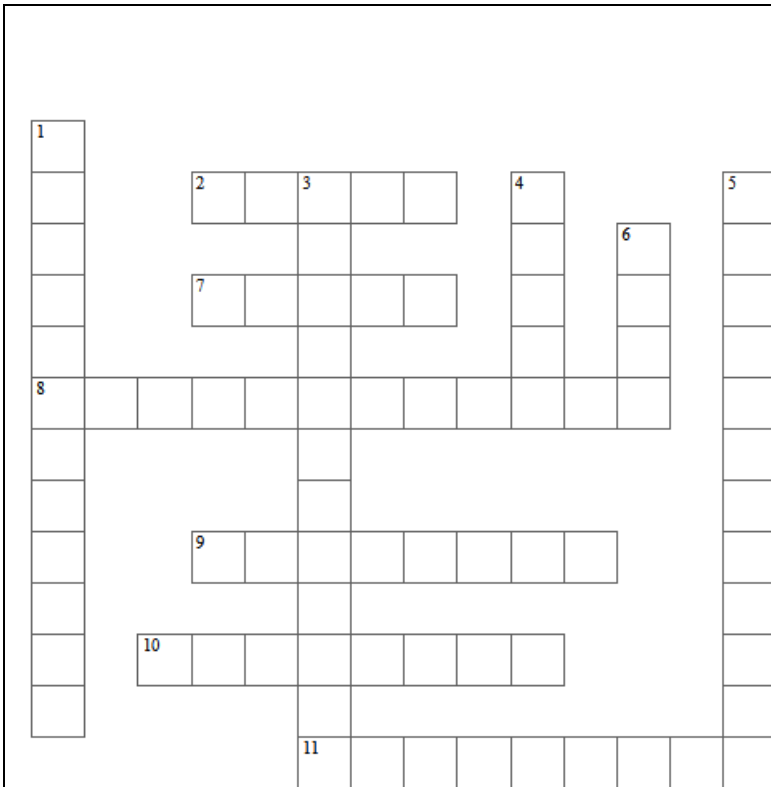
Μαρίνα Ψ. μεσοστιχίδα

— — — — —	Άνθρωπος φτιαγμένος από χιόνι
— — — — —	Τον κουβαλάει ο Αι Βασίλης
— — — — —	Τραβάνε το έλκηθρο του Αι Βασίλη
— — — — —	Τα Χριστούγεννα το στολίζουμε
— — — — —	Τα γιορτάζουμε στις 25 Δεκεμβρίου
— — — — —	Πέφτει τον χειμώνα

Ζωγραφίζω βήμα βήμα

Νίκων Κ. σταυρόλεξο

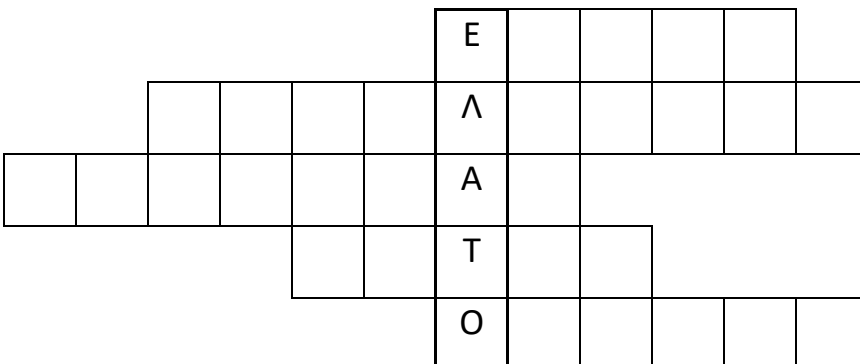
Οριζόντια

2. Τα Χριστούγεννα δίνουμε και παίρνουμε πολλές
7. Πέφτει από τον ουρανό όταν κανει πολύ κρύο.
8. Έχουν μέλι και καρύδια.
9. Σέρνουν το έλκηθρο του Αι Βασίλη,
10. Κάνουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο λαμπερό.
11. Κάνουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο όμορφο

Κάθετα

1. Τρώγονται και ... ασπρίζουν τα πάντα.
3. Τον φτιάχνουν τα παιδιά από χιόνι.
4. Τέτοιο δέντρο στολίζουμε τα Χριστούγεννα,
5. Τότε γεννήθηκε ο Χριστός.
6. Τα παιδιά χαίρονται όταν τα ανοίγουν

Γιώργος Χ. μεσοστιχίδα

1. Μοιάζει με τάρανδο.
2. Μέσα της έχει φλουρί.
3. Η εποχή μετά το φθινόπωρο.
4. Αυτό οδήγησε τους τρεις μάγους.
5. Τα βλέπουμε όταν κοιμόμαστε.

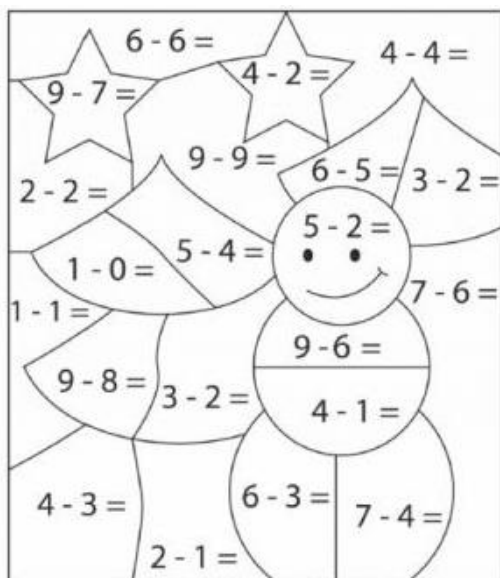

Λίγα μαθηματικά

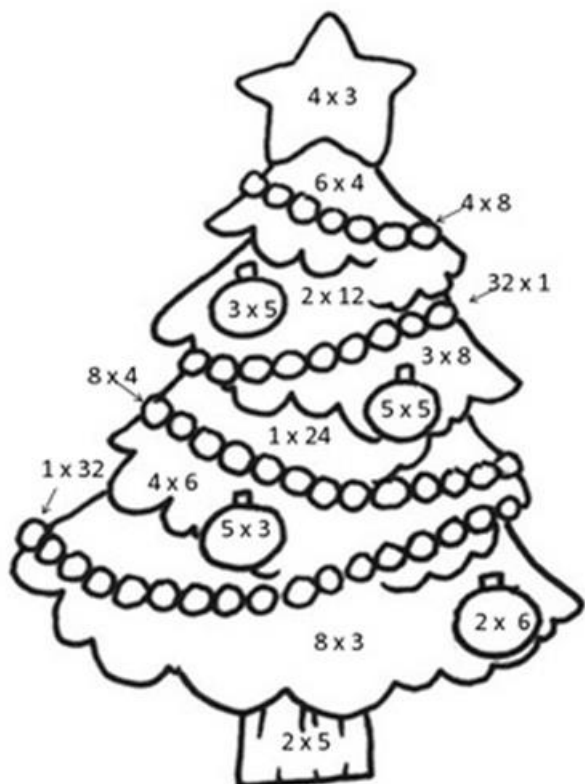
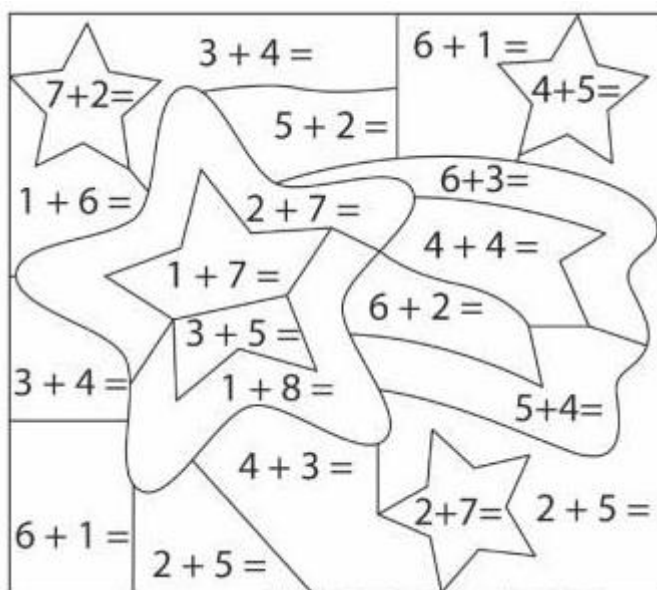
								4			
								+			
								3			
								=			
9	-	1	-		=						
					+						
	+	1	=	6							
					+						
							2		5		
					=		+		+		
6	-	1	-	2	+		=	7			
					+		+				
3	+	3	+	1	+	1	=				
					+		-				
	+		+	4	-	5	+	1	=	3	
					+		=				
					2						
					+						
						9	-	3	=		
					4				+		
					+				1		
9	-		+	2	-	1	=	7			
					-						8
					1						
					=						
8	-		=	5							

Ζωγραφίζω

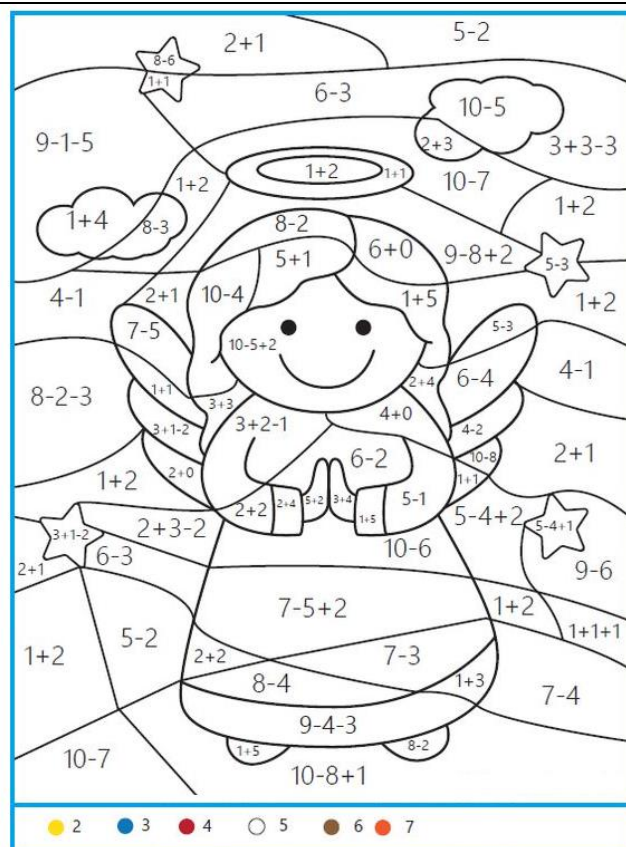
0=μπλε, 1=πράσινο, 2= κίτρινο,
3= ανοιχτό καφέ.

7= μπλε, 8=κόκκινο, 9= κίτρινο

10 καφέ, 12 κίτρινο, 15 και 25 μπλε,
24 πράσινο, 32 κόκκινο.

● 2 ● 3 ● 4 ○ 5 ● 6 ● 7

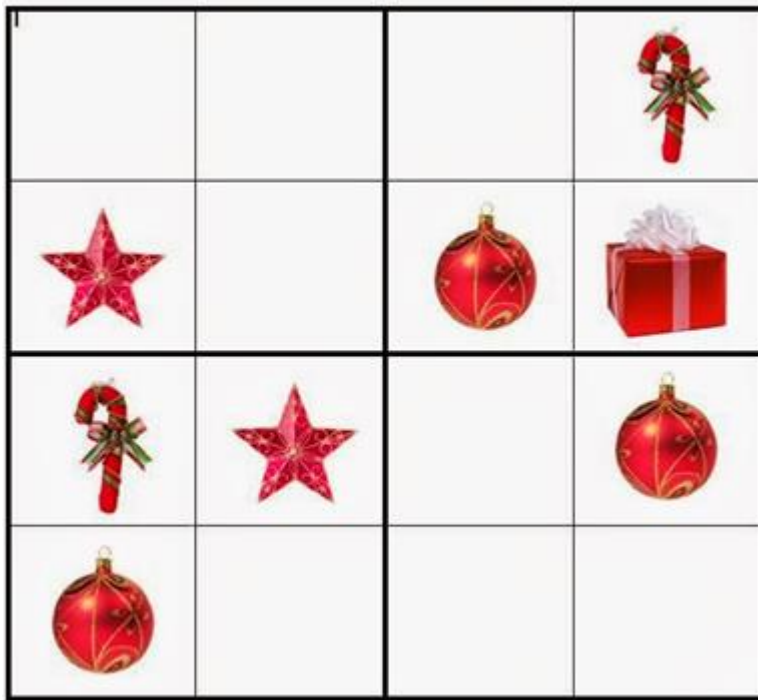

4 σκουρο μπλε 8 πράσινο, 10 κόκκινο 12 λευκό, 16, καφέ, 15 μοβ, 18 μαύρο, 20 πορτοκαλί, 25 γαλάζιο, 30 κάτι που να μοιάζει με το χρώμα του δέρματος, 35 κίτρινο 40 γκρι

Παίζουμε

Τα παρακάτω είναι sudoku με εικόνες. Μπορούμε όμως να κόψουμε τις εικόνες και να παίξουμε και memory

Παίζω και μαθαίνω (για τη Β τάξη)

Ρίξε το ζάρι. Απάντησε στην ερώτηση που υπάρχει στο τετραγωνάκι που έπεσες. Αν απαντήσεις λάθος κάνεις ένα βήμα πίσω. Κερδίζει όποιος φτάσει πρώτος στο τέρμα.

Αρχή

$2 \times 7 =$	$\begin{array}{r} 8 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 2 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 1 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 5 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 3 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 9 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 3 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 6 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 9 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$
$5 \times 5 =$									$\begin{array}{r} 8 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$
$3 \times 9 =$	$\begin{array}{r} 9 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 5 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 7 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 4 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 6 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 2 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 6 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$		
$0 \times 6 =$	$\begin{array}{r} 2 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$								
$7 \times 8 =$									$\begin{array}{r} 0 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$
$1 \times 5 =$	$\begin{array}{r} 0 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 8 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 1 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 8 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 2 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 5 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$			
$4 \times 7 =$									$\begin{array}{r} 9 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$
$5 \times 6 =$									$\begin{array}{r} 1 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$
$4 \times 8 =$	$\begin{array}{r} 7 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 7 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 9 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 3 \\ \times 7 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 0 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 4 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 3 \\ \times 6 \\ \hline \end{array}$		
$0 \times 7 =$									$\begin{array}{r} 9 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$
$6 \times 9 =$	$4 \times 6 =$								
$8 \times 5 =$	$1 \times 9 =$								
$7 \times 9 =$									$\begin{array}{r} 9 \\ \times 9 \\ \hline \end{array}$
$6 \times 6 =$									$\begin{array}{r} 1 \\ \times 8 \\ \hline \end{array}$

Παίζουμε με τις λέξεις για Α και Β

Ρίξε το ζάρι. Προχώρησε τόσα τετράγωνα όσα ο αριθμός που έφερες. Αν σταματήσεις στα **α, β, γ, δ, ε, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ** πες μια λέξη που ξεκινάει από αυτό το γράμμα και μετά γράψε τη. Αν σταματήσεις στα **η, ι, ο, ω** βρες μια λέξη που να τελειώνει σε αυτό το γράμμα και στη συνέχεια γράψε τη. Αν σταματήσεις στο **(-υ)** βρες μια λέξη που να έχει μέσα της το γράμμα. Αν απαντήσεις λάθος η γράψεις τη λέξη λάθος ξαναρίξε το ζάρι και πήγαινε τόσα βήματα πίσω όσα λέει ο αριθμός που έφερες. Κερδίζει όποιος φτάσει πρώτος στο τέρμα.

Αρχή

Αα

Ββ

Γγ

Δδ

Εε

Ζζ

Ηη

Θθ

Ιι

Κκ

Λλ

Μμ

Νν

Αα

Ωω

Ψψ

Χχ

Φφ

Υυ

Ττ

Σσ

Ρρ

Ππ

Οο

Ξξ

Εε

Κκ

Μμ

Νν

Οο

Ρρ

Ππ

Εε

Ιι

Χχ

Λλ

Αα

Ωω

Ββ

Τέλος

Ωω

Ιι

Εε

Νν

Μμ

Οο

Ττ

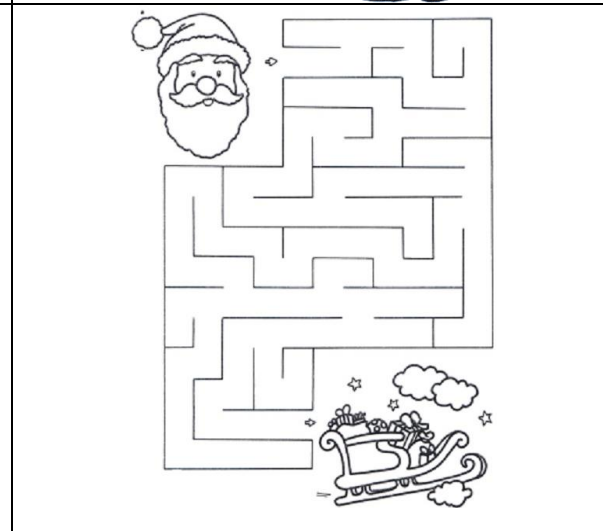
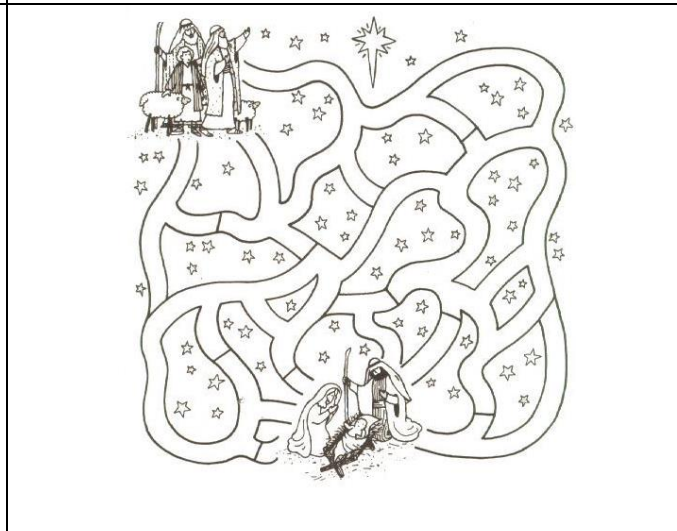
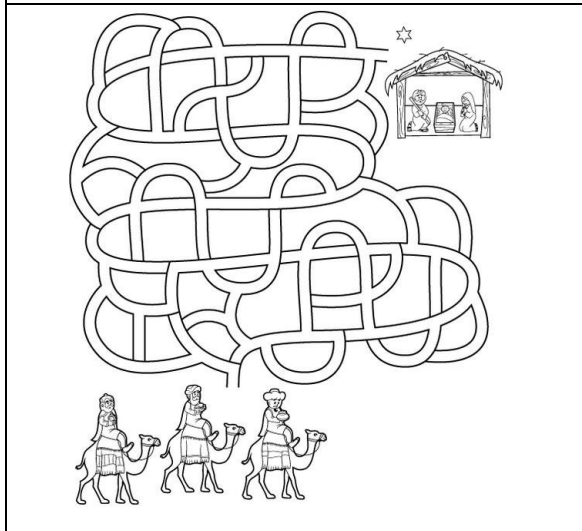
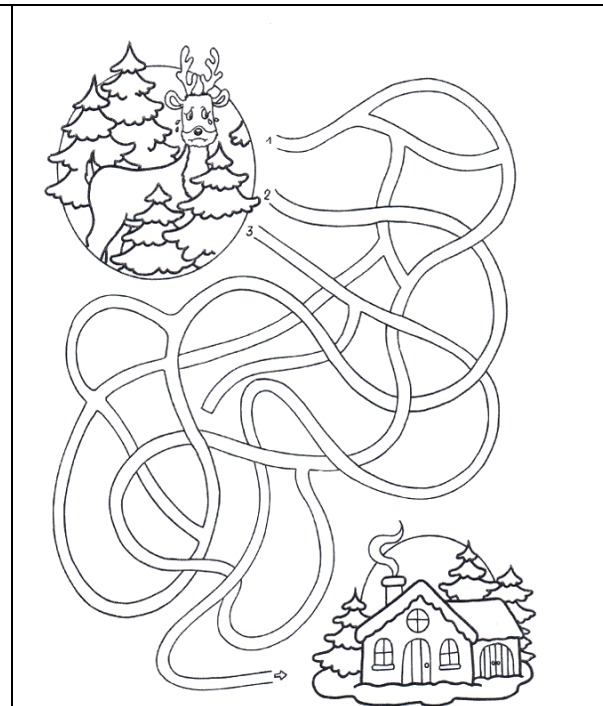
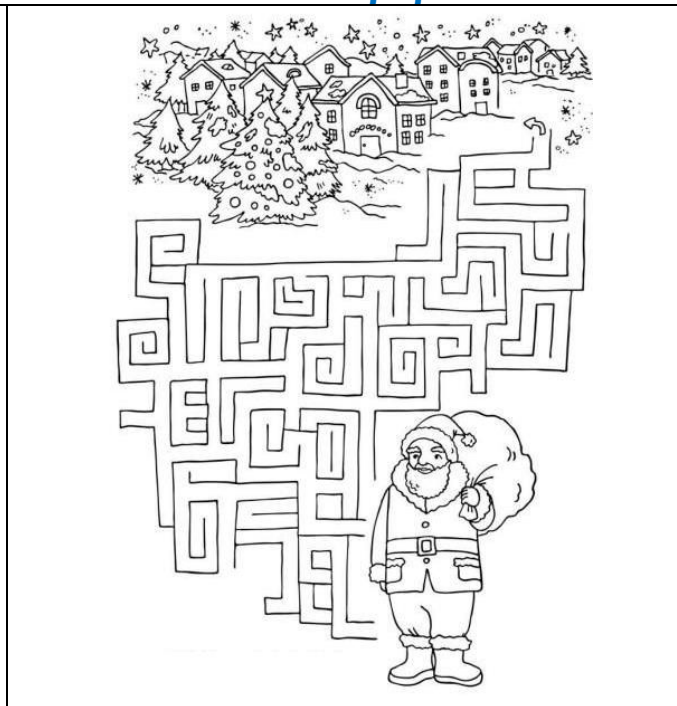
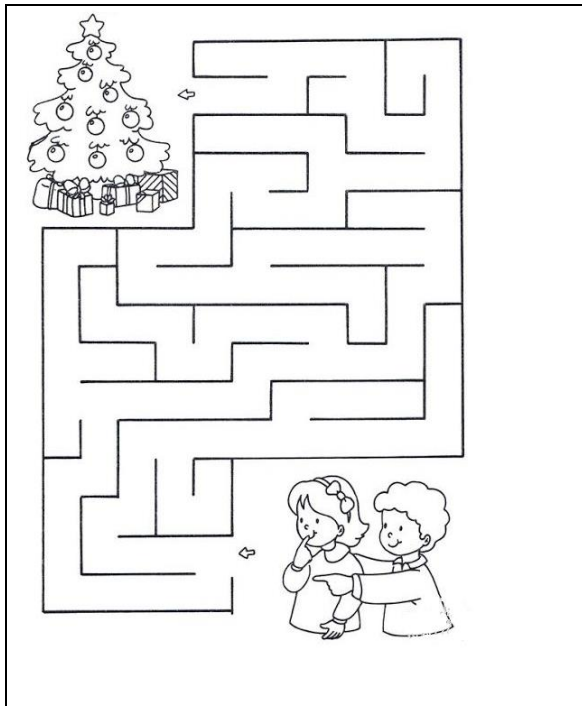
Δδ

Κκ

Ηη

Ιι

Λαβύρινθοι

Ένωσε τις τελείες.

